



# Svenska S:t Mikael's FÖRSAMLINGSBLAD Nr 19, december 2009



## *Herdabrev inför jul och nyår*

I Julevangeliet möter vi herdarna som berättar vad som sagts till dem om barnets som fötts i Davids stad för att sedan tacka och lova Gud för att allt var så som det hade sagts dem.

I Kristi födelse finns en fördold kraft. Det är Guds egen mission - missio Dei - hans ingripande i världens och människornas liv. Guds mission är inte begränsad till skapelsen, utan visar sig i hans fortsatta omsorg och framförallt i Kristi försoningsverk.

I var och en av oss finns en dold gudslängtan som en del av vår identitet och till och med när vi inte uttrycker det i ord upplever vi livets tomhet och meningslöshet utan Gud, både som enskilda och som mänsklighet.

Julens budskap är detsamma som två tusen år tillbaka. Julens förunderlighet, frid och glädje innebär att Gud vill ha med oss i sin mission, varigenom vi görs delaktiga i hela skapelsens förnyelse, då ett hjärta som blivit brinnande av Guds kärlek sätter andra hjärtan i brand.

Glädje och trohet i detta Guds kärleksverk bryter ner murar och öppnar nya vägar människor emellan. Ju större ideal och högre bergstoppar vi har som mål desto mer kraft och helgelse behöver vi. Om barnet från Betlehem får plats i våra hjärtan så behöver vi inte lida brist på vare sig det ena eller det andra.





Glädje och trohet i detta Guds kärleksverk bryter ner murar och öppnar nya vägar människor emellan. Ju större ideal och högre bergstoppar vi har som mål desto mer kraft och helgelse behöver vi. Om barnet från Betlehem får plats i våra hjärtan så behöver vi inte lida brist på vare sig det ena eller det andra.

I S:t Johannes första brev sågs att han som är i er är större än han som är i världen. I vetskap om att allt är möjligt för Gud är vi kallade till ett liv i förtröstan och glädje. Julen är en verklig missionsrörelse som inte för avstanna i den grå vardagen eller den allmänna likgiltigheten.

Låt Guds ord på nytt få bli samhällets fasta grund. Tillsammans är det möjligt om alla Guds barn tar sin mission på allvar. Låt Biblen få tillbaka sin hedersplats i familjelivet, sjung Guds ord som enskilda och familjer och avlägg det goda vittnesbördet om Jusus Kristus bland både kända och okända.

Herdarna nöjde sig inte med att endast framföra buskapet, utan ett än starkare vittnesbörd låg i att de prisade och tackade Gud. Ju mer vi som folk prisar och lovar Herren, finner och tar emot hans nöd och godhet, desto mer för vi del av den verkliga glädjen. I Julevangeliet finns kraften som vi själva saknar.

Med önskan om en fridfull jul och ett välsignat nytt år.

Andres Pöder  
ärkebiskop





## Några bilder från 2009

På pingstdagen den 31 maj konfirmerades åtta medlemmar ur församlingens ungdomskör.

Under samma gudstjänst döptes vår organist Maris Oidekivi-Kaufmanns trillingar varefter alla inbjöds till samvaro på kyrkans gård.



Kyrkorådets resa gick till Järpås den 7 - 10 juni. Prosten Johnny Hagberg tog emot oss. Vid Sankt Sigfrids källa i Husaby källa där den förste svenske kungen Olof Skötkonung döptes år 1008.

Tack vare stöd från Johanniterorden i Sverige kunde 27 av församlingens pensionärer njuta av hälsodagar på Ösel. Bilden är från besöket i Pöide kyrka.





## God Hjul

Hälsningen är inte felskriven utan tanken är istället att vi skulle fundera lite på vad vi har att lära av just hjulet så här i juletid.

När hastigheten på ett fordon ökar blir det allt viktigare att hjulet är fast förankrat i navet. På samma sätt är det när tidens tempo ökar, för den som vill vara en Jesu lärjunge, ännu viktigare att hålla sig tätt intill sin Frälsare och troget vandra i hans efterföljd. De som däremot släpper taget om Guds ord i strävan att minska friktionen i det allt snabbare tidshjulet blir i Guds ögon lika meningslösa som det hjul som lossnar från bilen och far vidare på egen hand. Varigenom de själva går miste om Guds välsignelse och förorsakar svårigheter för andra genom att ett hjul saknas och trycket ökar på de övriga.

En kristen är dock kallad att leva i världen och just i den tid som han själv lever i, så till den som vill svara på att andra släpper taget med att själv dra i nödbromsen får buskapet bli att Jesus har kallat oss till efterföljelse och inte till stillastående.

Vad som väntar i det långa perspektivet vet vi, att Jesus kommer tillbaka för att döma levande och döda, men vägen dit känner vi inte vare sig vad gäller längden eller svårigheten, utan lärjungen får förlita sig på löftet att mitt ord är dina fötters lykta. Det gäller att våga både hålla fast och försätta vägen fram i herdarnas och de vise människens fotspår. Hade de inte vågat bege sig ut på reasan och föblivit trogna hade de aldrig fått se och tillbe barnet i krubban. Det som gällde för dem gäller också för oss här och nu.

*En fridfull jul  
och ett välsignat nytt år  
tillönskas alla  
församlingsmedlemmar  
och vänner både nära  
och fjärran!*

